

Prośba/Zachęta

Rozumiem Cię, jako ucznia, że trudno zabrać się do pracy, gdy nikt nie pilnuje, nadzoruje ... itd.

Proponuję Ci, jeszcze, dokonać pożądanых zmian w sposobie myślenia o sobie i podejmowanych działaniach – postępowaniu – może będzie łatwiej:

***Zmieniam się na lepsze – JAKO CZŁOWIEK
Rozpoznaję potrzeby swoje i innych ludzi
Wyznaczam – kim chcę być - własną misję (tutaj i teraz) i cele w życiu
W swoim postępowaniu jestem twórczy i odpowiedzialny
Kieruję się Zaufaniem wobec innych osób
Dyscyplinuję się wewnętrznie i chcę osiągnąć cel (DOBRY)
Wytrwałości w stawianiu małych kroków w wyznaczonym kierunku
Wymagam od SIEBIE - Myślenia
Przyjmuję współpracę, otwieram się na - przyjmowanie i dawanie
Słucham ze zrozumieniem i rozumiem
Kieruję się MIŁOŚCIĄ (a nie nienawiścią) do innych i siebie
Teraz wytrzymam ze sobą, a inni ze mną***

Udowodnij, przede wszystkim sobie, że potrafisz wykonać „jakąś” pracę – bez nadzoru.

W ten sposób wygrasz z pokusą i powiesz sobie, że można – bo można; jeżeli tylko się chce.

Wykonanie zaproponowanych prac – jak obliczałem - zajmie ok. 10. min; gorliwszym dwa razy tyle. Tyle wolnego, a tu tylko jedna godzina lekcyjna.

Prace możesz wykonać w różnych technikach.

Zawsze możesz, zapytać, napisać emaila mirekc-wirus@o2.pl – zawsze ;) odpowiadam.

Zapraszam na stronę (MOJĄ) www.retsat1.net/wzoremJezus - znajdziesz na niej wiele pomocnych materiałów na ponad 200. stronach www.

Możesz napisać też na Messengerze.

Dziękuję Ci za wykonanie prac :)

Twój przewodnik - w trudnej sytuacji dla Ciebie jak i dla mnie

MirekC

OCENA TWOJEJ PRACY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania - otrzymasz ocenę:
 - w poniedziałek/wtorek otrzymasz ocenę +1,
 - w terminie +-0,
 - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
 - inne formy oceny do uzgodnienia.

POWODZENIA

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(01-05 II 2021)

NR.kat.w.PODR-34i35

DATA.realizacji-02i04.02.2021

32. Święty Wojciech - patron budujących nowoczesną Europę

Święty Wojciech - człowiek, który podjął krzyż Chrystusa

Przytoczone na sąsiedniej stronie słowa Chrystusa znalazły swoje odzwierciedlenie w życiu Świętego Wojciecha - czeskiego duchownego pochodzącego z książęcej rodziny Sławnikowiców, urodzonego około roku 956 w Libicach. Czas jego działalności to trudny okres umacniania się chrześcijaństwa w Europie, w której wciąż jeszcze żywe były barbarzyńskie obyczaje pogańskie i w której na tym tle dochodziło do licznych, często krwawych, konfliktów i wojen pomiędzy różnymi plemionami lub rodami możnowładców.

W tych niesprzyjających warunkach Święty Wojciech jako świeżo wyświęcony (w 981 roku w Magdeburgu) kapłan podjął swą posługę i misję ewangelizacyjną między innymi w Pradze (gdzie w 983 roku jako biskup objął diecezję), Rzymie (w latach 988-992 przebywał tu w klasztorze benedyktynów), na Węgrzech, w Polsce (za porozumieniem z cesarzem rzymsko-niemieckim Ottonem III, z którym był zaprzyjaźniony, oraz Bolesławem Chrobrym na początku 997 roku przybył do Gniezna) i nadbałtyckich Prusach, gdzie podczas swej misji chrystianizacyjnej został 23 kwietnia 997 roku brutalnie zamordowany.

Święty Wojciech, głosząc naukę Chrystusa, często narażał się na nie-zrozumienie czy wręcz ataki ze strony skonfliktowanej ludności. Od chrześcijan bezskutecznie domagał się przestrzegania zasad wiary, co nie wszędzie było sprawą oczywistą i co przysparzało mu wrogów nawet wśród kleru. Jednak te niepowodzenia nie zniechęcały go - do ostatniego tchnienia był konsekwentny w swych działaniach. Tuż przed śmiercią nawoływał:

„Bracia, nie smućcie się! Wiecie/ że cierpimy to dla imienia Pana, którego doskonałość ponad wszystkie cnoty, piękność ponad wszelkie osoby, potęga niewypowiedziana, dobroć nadzwyczajna”.

„„Umierając, dał on świadectwo życia” (św. Jan Paweł II), świadectwo, które - jak to obumarłe ziarno - dało w późniejszym czasie plon obfity.

Męczeństwo za Wiarę- bezgraniczne, z narażeniem życia poświęcenie się wierze; oddanie życia za wiarę.

Relikwia - śmiertelne szczątki świętego, części jego ubioru lub używane przez niego przedmioty z szacunkiem przechowywane przez Kościół. Relikwie umieszcza się w specjalnych naczyniach (w kształcie krzyża, monstrancji, puszki lub skrzynki) zwanych relikwiarzami. Bolesław Chrobry wykupił ciało biskupa Wojciecha i złożył święte relikwie w Gnieźnie.

Prekursor - ten, kto wyprzedza innych, wskazując drogę. Także osoba będąca przed innymi wyrazicielem nowych dążeń, ktoś, kto w jakiejś dziedzinie wyprzedza ludzi sobie współczesnych, zapoczątkowując swoim dziełem nową epokę, wnoszący nowe wartości.

Integracja - łączenie w całość, jednoczenie. Chrystianizacja - wprowadzanie nauki Chrystusa w społeczeństwach niechrześcijańskich.

zadanie. Wypisz najważniejsze daty z życia św. Wojciecha

33. Rozwój Kościoła w średniowiecznej Polsce

Początki szerzenia chrześcijaństwa

Kiedy po wniebowstąpieniu Chrystusa Święty Piotr głosił wśród ludności żydowskiej Ewangelię i wzywał do nawrócenia, wielu uwierzyło, przyjęło chrzest i naukę chrześcijańską. Jednakże jej głosiciele napotykali wiele trudności - byli stawiani przez arcykapłanów przed sądem za głoszenie Ewangelii, a ludzie ochrzczeni stali się ofiarami prześladowań.

Również chrystianizacja ludności polskiej była procesem trudnym i żmudnym. Brakowało tych, którzy mieli nieść Ewangelię Polakom. Pogańskie zwyczaje, tradycje i wierzenia długo były obecne w życiu ludzi, nawet tych ochrzczonych. Potrzeba było dużo starań i czasu, aby wierni zaczęli myśleć i żyć jak prawdziwi chrześcijanie.

Znaczenie Kościoła dla rozwoju duchowego Polaków

Rozpowszechnieniu chrześcijaństwa w Polsce sprzyjał wcześniej tu rozwinięty (zwłaszcza w XIII wieku) kult świętych, którzy stanowili dla wiernych wzór wiary i moralności.

Wielkie znaczenie dla rozwoju duchowego Polaków miały powstające wspólnoty zakonne, wzrost liczby duchowieństwa oraz organizacja diecezji i parafii. Dzięki intensywnej pracy duszpasterskiej Ewangelia docierała do coraz szerszych rzeszy ludności. Wierni spotykali się regularnie na niedzielnych i świątecznych mszach w swoich parafiach, aby oddawać cześć Bogu, a także aby usłyszeć ważne wiadomości z okolicy i spotkać się ze współwyznawcami, co sprzyjało budowaniu wspólnoty.

Przy klasztorach zaczęły powstawać przytulki dla ubogich, chorych i potrzebujących, a także rozwijało się ziołolecznictwo. Ludzie korzystający z pomocy zakonników mogli też liczyć na wsparcie duchowe. Dzięki tym wszystkim działaniom już pod koniec XIII wieku Polska była krajem mocno zakorzenionym w chrześcijaństwie, a poziom życia religijnego na jej terenach był podobny jak w państwach europejskich, które naukę Chrystusa przyjęły dużo wcześniej.

Kościół mariacki- potoczna nazwa kościoła o wezwaniu maryjnym.

Hagiografia - dział piśmiennictwa obejmujący żywoty świętych.

ćwiczenie. Co świadczy o rozwoju religijności w średniowiecznej Polsce?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

01

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(08-12 II 2021)

NR.kat.w.PODR-35i36

DATA.realizacji-11.02.2021

35. Wkład kultury chrześcijańskiej w rozwój Europy

Czym jest kultura?

Lubimy poznawać i zwiedzać nowe miejsca. Naszą uwagę najczęściej zwracają zabytki architektury, wśród nich piękne katedry i kościoły. Zachwycamy się też dziełami malarstwa i rzeźby. Chodzimy do teatru, aby poznawać i podziwiać sztukę teatralną. Słuchamy muzyki, czytamy książki, oglądamy filmy. Wszystkie te wytwory są wyrazem kultury danego społeczeństwa, efektem myśli, pracy, talentu i wiary jego członków. Człowiek jest twórcą kultury, ta zaś kształtuje go i ubogaca oraz przyczynia się do jego rozwoju i duchowego wzrostu.

Chrześcijanie twórcami kultury europejskiej Pan Bóg stworzył świat piękny i dobry. Dał go człowiekowi, aby dbał o Jego dzieło i przyczyniał się do dobra i rozwoju stworzenia. Wraz z rozprzestrzenieniem się chrześcijaństwa wartości duchowe, które ono niosło, przeniknęły nie tylko do życia codziennego, ale i do kultury oraz sztuki, którą tworzyli wierni.

Kultura chrześcijańska miała bardzo duży wpływ na rozwój Europy. W okresie średniowiecza niemal cała twórczość artystyczna - architektura, rzeźba, malarstwo, literatura i muzyka - związana była z religią. Inspiracji szukano głównie w Biblii i liturgii Kościoła. I choć od wieku XIV, obok twórczości religijnej, zaczęła rozwijać się sztuka o charakterze świeckim, to po dziś dzień chrześcijaństwo i kultura chrześcijańska wywierają znaczący wpływ na rozwój intelektualny, materialny i duchowy Europy.

Sztuka religijna a przeżywanie liturgii

Najbardziej charakterystycznymi zabytkami kultury chrześcijańskiej są kościoły i katedry wznoszone na cześć Boga. Nie tylko ich architektura jest wspaniała, ale również malarstwo i rzeźby, które je ozdabiają. Ukazują one najważniejsze wydarzenia biblijne, prawdy wiary i świętych. Przedstawienia te pełniły ważną funkcję w objaśnianiu i nauczaniu wiary.

Istotne znaczenie, szczególnie dla przeżywania liturgii, ma muzyka i pieśń religijna. Muzyka liturgiczna swój początek wzięła z jedno-głosowego chorału gregoriańskiego (nazwa ta pochodzi od imienia papieża Grzegorza I Wielkiego, który w VI wieku ustalił kanon kościelnych śpiewów rzymskich). Podporządkowana jest ona ścisłym regułom zatwierdzonym przez papieża.

Takim ograniczeniom nie podlegała muzyka religijna, która również zaczęła się rozwijać w średniowieczu (pieśni, hymny), a w kolejnych epokach przybrała bardzo rozbudowane instrumentalnie i wokalnie formy. Nieoceniony wkład dla rozwoju tej dziedziny sztuki mieli najznamiensci kompozytorzy, jak: Jan Sebastian Bach, Jerzy Fryderyk Haendel czy Wolfgang Amadeusz Mozart.

Dzięki dziełom sztuki chrześcijańskiej poznajemy kulturę oraz kształcimy w sobie wrażliwość na wartości, które ona ze sobą niesie.

Zadanie. Jakie znasz świadectwa kultury chrześcijańskiej w Europie, Polsce i miejscu swojego zamieszkania?

36. Matka Boża królową naszych serc

Maryja Matką Bożą

Od początku chrześcijaństwa oddawano cześć Maryi jako Matce Bożej, która uczy wielbić Boga i żyć z Nim w radosnej zażyłości. Świadczą o tym obrazy, rzeźby, modlitwy i pieśni oraz liczne święta maryjne. My również oddajemy Jej hołd i kochamy Ją jako naszą Matkę i Królową. Do Matki Chrystusa zwracamy się w różnych potrzebach, prosząc Ją, aby się za nami wstawiała u swojego Syna.

Maryja Królową zawsze wierną Chrystusowi J 19, 26-27; Ap 12, 1

Maryja uczy nas dochowywać wierności Chrystusowi. Maryja całym swoim życiem wypełniała wolę Bożą. Od momentu, kiedy anioł zwiastował Jej, że zostanie matką Syna Bożego, była zjednoczona z Chrystusem i na zawsze pozostała Mu wierna. Po wniebowstąpieniu Syna wspierała modlitwą początki Kościoła, a wzięta do nieba nieustannie wstawia się za nami. Jest dla chrześcijan wzorem wiary i miłości Boga. Uczy, że być wiernym Chrystusowi, to czynić wszystko, czego On od nas oczekuje.

Kult Matki Bożej w Kościele. Naszą miłość do Bożej Rodzicielki wyrażamy na wiele sposobów. W ciągu roku liturgicznego obchodzimy święta Jej poświęcone. Spośród największych świąt maryjnych trzeba wymienić: uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki (1 stycznia), uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski (3 maja) oraz uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (15 sierpnia).

Matce Chrystusa oddajemy cześć przez uczestnictwo w nabożeństwach i modlitwach. Pielgrzymujemy do licznych kościołów pod Jej wezwaniem, kaplic i sanktuariów.

Matka Boża Królową Polaków. Dla narodu polskiego kult maryjny miał zawsze szczególne znaczenie. Do Maryi kierowali swe modlitwy i prośby polscy królowie, przywódcy, a także zwykli, prości ludzie. W 1656 roku Jan Kazimierz dokonał aktu poświęcenia Polski Matce Bożej, ogłaszając Ją Królową naszej ojczyzny. Wielokrotnie w historii naszego kraju doznawaliśmy szczególnej opieki Maryi, zwłaszcza w trudnych chwilach.

Najważniejszym centrum kultu maryjnego Polaków jest klasztor na Jasnej Górze z cudowną ikoną Czarnej Madonny. Papież Jan Paweł II wskazywał: „Dziewica Jasnogórska czczona jest od wieków jako Królowa Polski. Jest to sanktuarium całego Narodu. U swej Pani i Królowej Naród polski szukał przez wieki i szuka nadal oparcia i siły duchowego odradzenia. Jest to miejsce szczególnej ewangelizacji. Wielkie wydarzenia w życiu Polski są zawsze jakoś z tym miejscem związane”.

Zadanie. Wypisz święta i nabożeństwa Matki Bożej i w których brałeś/aś udział

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

02

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA (15-19 II 2021)

NR.kat.w.PODR-37i38

DATA.realizacji-18.02.2021

37. BÓG - HONOR - OJCZYŻNA

Być Polakiem - być chrześcijaninem

Polska od wielu wieków jest narodem chrześcijańskim. Wiara i tradycje religijne przekazywane tu z pokolenia na pokolenie kształtują nas od dziecka. W rodzinie poznajemy Boga, zasady moralności chrześcijańskiej oraz uczymy się miłości - do Stwórcy, do drugiego człowieka, do naszej ojczyzny.

Związek wiary z życiem narodu polskiego

Dzieje naszej ojczyzny ukazują wyraźnie związek wiary i chrześcijańskiego systemu wartości z życiem narodu. Już pierwsi władcy, troszcząc się o dobro i rozwój kraju, dokładali wielu starań, aby Polska stawiała się krajem prawdziwie chrześcijańskim. Kiedy była taka potrzeba, rycerstwo, któremu ducha dodawał śpiew hymnu Bogurodzica, stawiało w obronie naszych granic, zawierając siebie i naród opiece Bożej. Niejednokrotnie, walcząc z pogańskimi najeźdźcami, broniło wiary chrześcijańskiej. ...

Bóg - Honor - Ojczyzna

Hasło to - towarzyszące polskiemu rycerstwu już w XVI wieku oraz pojawiające się polskiej literaturze okresu zaborów - wskazuje nam trzy najważniejsze wartości: Bożą miłość, którą powinniśmy od siebie wzajemniać, honor, czyli godność człowieka, którą powinniśmy zachować, oraz miłość do ojczyzny, która wyraża się w naszej odpowiedzialności za jej losy. Są to wartości ponadczasowe, które tkwią w tradycji narodu.

.. Dziedzictwo zasad i wartości, wyrażanych przez autentyczną religijność, stanowi dla narodów (...) bogactwo. Przemawia ono bezpośrednio do sumienia i do rozumu ludzi, przypomina o konieczności nawrócenia moralnego, motywuje do systematycznego praktykowania cnót i do zbliżania się do siebie nawzajem z miłością, w duchu braterstwa, jako członkowie jednej rodziny ludzkiej" (Benedykt XVI).

ZADANIE. Na jakie wartości wskazuje hasło z tematu?

38. NAJNOWSZA HISTORIA KOŚCIOŁA W POLSCE

Kościół miejscem spotkania z kochającym Bogiem

Ponad tysiącletnia historia chrześcijaństwa w Polsce ma swoją kontynuację we współczesnym życiu Kościoła. Ostatnie stulecie to czas ogromnego postępu technicznego i rozwoju różnych dziedzin nauki. Z jednej strony ludziom żyje się coraz wygodniej i łatwiej, z drugiej zaś ciągle słyszymy o tragicznych wydarzeniach godzących w życie pojedynczych osób lub całych społeczności - o wojnach, zaostrzających się konfliktach, terroryzmie. W tej rzeczywistości Kościół jest dla człowieka współczesnego ostoją, miejscem spotkania z Bogiem, który kocha człowieka i wskazuje mu właściwe drogi życia. Potwierdza to najnowsza historia Kościoła w Polsce.

Charakterystyka Kościoła we współczesnej Polsce

Polska jest krajem, w którym zdecydowana większość mieszkańców jest katolikami. Stanowią oni, w zależności od diecezji, od 68,9% do 99,7%.

Na terenie wszystkich diecezji funkcjonuje 9886 parafii: miejskich, miejsko-wiejskich i wiejskich (tych jest najwięcej). Większość parafii prowadzona jest przez duchowieństwo diecezjalne, pozostałe prowadzą duchowni zakonnicy.

W Polsce znajduje się 9839 kościołów parafialnych i blisko 500 kaplic. Wiele obiektów sakralnych jest w trakcie budowy. Ze względu na zapotrzebowanie różnych grup, ruchów i stowarzyszeń kościelnych powstały, poza parafiami, Samodzielne Ośrodki Duszpasterskie, które są prowadzone zazwyczaj przez duchownych.

W roku szkolnym 2009/2010 było w Polsce 518 szkół katolickich.

Katolicy są w każdej przestrzeni życia społecznego - w szkole, szpitalu, sklepie, na ulicy, w Sejmie ...

Z całą pewnością wiara katolicka odgrywa ogromną rolę w życiu społeczeństwa.

zadanie. Wymień biskupów w naszej Archidiecezji i księży ze swej parafii.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

03

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

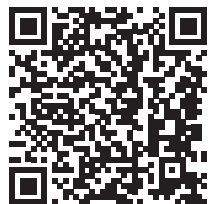
klasa VI RELIGIA (22-26 II 2021)

NR.kat.w.PODR-39i40

DATA.realizacji-25.02.2021

39. NASZA ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA CHRZEŚCJAŃSKIE DZIEDZICTWO

Człowiek w ciągu całego życia jest związany z różnymi wspólnotami i grupami ludzi. Przychodzimy na świat w rodzinie i jako dzieci w tej pierwszej wspólnocie uczymy się od rodziców najważniejszych, podstawowych umiejętności. Oni nas kształtują i wychowują. Przekazują wiarę, kulturę, tradycje i zwyczaje, które im samym przekazali ich rodzice. Można więc powiedzieć, że jesteśmy dziedzicami wiary i kultury naszych przodków. Jak wiemy, kultura ta zaś jest przesiąknięta wartościami chrześcijańskimi i narodowymi.

Przez chrzest święty zostaliśmy włączeni we wspólnotę Kościoła i jesteśmy złączeni z Jezusem Chrystusem. Rodzice przekazali nam wiarę i zasady życia chrześcijańskiego. Na lekcjach religii pogłębiamy nieustannie naszą znajomość Chrystusa i Kościoła, a uczestnicząc w sakramentach świętych umacniamy się w wierze i jednoczymy z Bogiem. Święty Paweł przypomina wierzącym, by byli wdzięczni za to, co otrzymali, i trwali w wierze, jak ich nauczono. Wskazuje także nam, że to dziedzictwo wiary i kultury chrześcijańskiej powinniśmy przekazywać innym.

Odpowiedzialni za chrześcijańskie dziedzictwo

Polacy od czasu przyjęcia chrześcijaństwa korzystali z niezliczonych dóbr i łask udzielanych przez Boga. Jesteśmy odpowiedzialni za to dziedzictwo, które otrzymaliśmy od minionych pokoleń naszych rodaków. Warto zastanowić się nad odpowiedzią na pytanie: „W czym ta odpowiedzialność ma się wyrażać?”. Ważne jest, by człowiek otwierał swoje życie na Chrystusa, aby nie lękał się żyć wiarą na co dzień i świadczyć o niej, gdziekolwiek Opatrzność go pośle. Wdzięczni za dar wiary, który przekazali nam rodzice, oraz za cały dorobek kultury chrześcijańskiej, z którego korzystamy, powinniśmy pamiętać o odpowiedzialności za jego pielęgnowanie i przekazywanie innym. Przez czynny udział w życiu parafii i świadectwo codziennego życia uczestniczymy w kształtowaniu kultury chrześcijańskiej.

zadanie. Dlaczego jesteśmy odpowiedzialni za chrześcijańskie dziedzictwo?

40. ZNAKI OBECNOŚCI WIARY

Nasza troska o zachowanie tradycji

Chrześcijanin ma być w świecie świadkiem wiary. Staje się nim, gdy postępuje zgodnie z przykazaniami i zachowuje tradycje, zwyczaje i obrzędy religijne. Pan Jezus zapewnia, że jest z nami każdego dnia i swoją obecnością umacnia do dawania świadectwa.

Święty Paweł pochwała wiernych, którzy zachowują tradycje chrześcijańskie. Powinniśmy więc pielęgnować religijne tradycje, zwyczaje i obyczaje, które przekazali nam nasi przodkowie, i troszczyć się, aby były one przekazywane kolejnym pokoleniom. W ten sposób możemy wyrażać także wdzięczność za uczestnictwo w chrześcijańskim dziedzictwie i ukazywać swoją obecność we współczesnym świecie.

Krzyż i inne znaki wiary w przestrzeni publicznej

Świadectwem aktywnej obecności chrześcijan w życiu publicznym są znaki wiary. Wskazują one na obecność Boga w naszym życiu. Takimi szczególnymi znakami są sakramenty.

Ze znakami religijnymi spotykamy się na co dzień zarówno w domu i kościele, jak i w przestrzeni życia publicznego. Najważniejszym i najbardziej rozpoznawalnym symbolem chrześcijaństwa jest krzyż- znak Chrystusa ukrzyżowanego i naszej przynależność do Niego. Spotykamy go w naszych domach, na wieżach kościołów, na cmentarzach, w szkołach, szpitalach, różnych instytucjach, a także przy drogach. Wśród innych znaków wiary możemy wymienić:

- kapliczki - spotykane często przy drogach, na szlakach turystycznych. Ludzie modlą się przed nimi indywidualnie lub w grupach w różnych potrzebach;
- medaliki- noszone przez ochrzczonych: są świadectwem wiary i wyrazem kultu świętych, których przedstawiają.

zadanie.

Co świadczy o religijnym wymiarze świąt narodowych i rodzinnych?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

04

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(01-05 III 2021)

NR.kat.w.PODR-41i42

DATA.realizacji-04.03.2021

41. „CZŁOWIEKA NIE MOŻNA ZROZUMIEĆ BEZ CHRYSTUSA” ŚW. JAN PAWEŁ II

„Człowieka nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie może tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa” (św. Jan Paweł II).

Te słowa przypominają nam, że Bóg, stwarzając człowieka na swoje podobieństwo, obdarzył go godnością, rozumem i wolnością oraz powołaniem do budowania relacji z innymi. Aby poznać i zrozumieć siebie samego, odpowiedzieć sobie na pytania - kim jestem?, jaki jest sens mojego życia?, co jest dla mnie najważniejsze? - trzeba zatem wciąż poznawać Chrystusa, nosić Go w swoim sercu. Trzeba kierować się miłością, której On nas uczy, oraz w pełni Mu zaufać. Swoje życie budować na Jego nauce, a wtedy wszystko będzie dla nas klarowne, zrozumiałe

Budować dom to znaczy: budować życie

W sercu każdego człowieka jest pragnienie szczęścia, dobra. Obrazuje je tęsknota za domem, który daje nam poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji życiowej, domem, do którego zawsze możemy powracać. Jak zbudować taki dom? Odpowiedź znajdujemy w Ewangelii: „na skale”, czyli na mocnym, solidnym fundamencie, który wytrzyma wszelkie przeciwności losu.

Dla naszego życia takim fundamentem jest wiara w Jezusa Chrystusa. Przyjmując Jego naukę i poddając się Jego woli, kształtujemy samych siebie, własny charakter. Dzięki temu, że potrafimy odróżnić dobro od zła, dokonujemy właściwych wyborów życiowych, okazując w ten sposób naszą dojrzałość i odpowiedzialność.

Cśhrystus nas też ostrzega przed „budowaniem na piasku”, czyli brakiem rozsądku, nierozważnymi poczynaniami, uleganiem różnym pokusom, bo wtedy nasze życie legnie w gruzach.

Potrzeba odważnych decyzji

Wierność Ewangelii zaowocuje w przyszłości. Zaufanie Jezusowi Chrystusowi i budowanie swojego życia zgodnie z Jego wolą to fundament życia wiecznego. Wsłuchujmy się zatem w słowa Nauczyciela, rozmyślajmy o nich i wprowadzajmy je w naszą codzienność. W ten sposób będziemy upodabniali się do naszego Zbawiciela. Pamiętajmy, że każdy z nas został wybrany i powołany do przyjaźni z Panem Bogiem.

zadanie. (do wyboru) 1.Co znaczy: budować swoje życie na skale, czyli na Jezusie Chrystusie? 2.Po czym można poznać, iż buduję swoje życie z Jezusem Chrystusem?

42. ŚWIĘCI W ŻYCIU KOŚCIOŁA I KAŻDEGO Z NAS

05

„Świętość wydaje się celem trudnym, osiągalnym tylko dla ludzi zupełnie wyjątkowych albo dla tych, którzy odrywają się całkowicie od życia i kultury swojej epoki. W rzeczywistości świętość jest darem i zadaniem zakorzenionym w chrzcie i bierzmowaniu, powierzonym wszystkim członkom Kościoła w każdej epoce. Jest darem i zadaniem dla świeckich tak samo jak dla zakonników i kapłanów, w sferze prywatnej tak jak w działalności publicznej, w życiu zarówno jednostek, jak rodzin i wspólnot”. (św. Jan Paweł II)

Święci w Kościele

Kościół od początku swojego istnienia czcił świętych. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa miano świętości przypisywano ludziom, którzy, idąc za Chrystusem, swą wiarę przypłacili życiem. Później świętymi określano wyznawców, którzy w szczególny sposób realizowali wolę Chrystusa i Jego przykład.

Od 993 roku oficjalne uznanie kogoś za świętego, czyli kanonizacja, następuje po długich badaniach potwierdzonych decyzją papieża. Pierwszym świętym ogłoszonym w wyniku takiego procesu kanonizacyjnego był Ulryk z Augsburga.

Ze świętymi należymy do rodziny Bożej

Święci należą do Kościoła - rodziny Bożej, do której my, od chwili chrztu świętego też przynależymy. Wstawiają się za nami do Boga, są naszymi orędownikami. Modlimy się do nich, by przez ich życzliwość i pośrednictwo wyprosić potrzebne nam łaski.

Nasza droga do świętości

Świętość to dowód dojrzałej wiary, potwierdzonej uczynkami miłości do Boga i bliźniego. Świętym może zostać ten, kto z miłością spełnia wolę Boga i swoim życiem naśladuje Jezusa. Wierność Panu Jezusowi, dążenie do zbawienia, życzliwość i dobroć wobec drugiego człowieka czynią nas świętymi.

ZADANIE DO WYBORU

1. Kogo nazywamy świętym?
2. Jaką rolę odgrywają święci w życiu Kościoła?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(08-12 III 2021)

NR.kat.w.PODR-43i44

DATA.realizacji-11.03.2021

43. ŚWIĘTY SZCZEPAN - PIERWSZY MĘCZENNIK CHRZEŚCIJAŃSKI

Świadectwo Szczepana

Działalność Szczepana oburzyła tych Żydów, którzy nie uznawali nauki Chrystusa. Poczuli się oni zagrożeni, gdyż obawiali się utraty wpływów. Pojmano go i postawiono przed sądem (Sanhedrynem), stawiając mu fałszywe zarzuty, że głosi bluźnierstwa przeciw Mojżeszowi i Bogu. Wówczas Szczepan wygłosił płomienną mowę obronną, w której przedstawił wszystkie winy i nieposłuszeństwa Bogu, których Naród Wybrany dopuścił się od początku swego istnienia. Oskarżyciele, wzburzeni słowami prawdy o sobie, dokonali samosądu - wyrzucili Szczepana poza miasto i tam go ukamienowali. Pierwszy męczennik za wiarę zginął około 36 roku, a więc niespełna trzy lata po śmierci Chrystusa. Wydarzenie to zapoczątkowało prześladowania chrześcijan w Kościele jerozolimskim. Z obawy o swój los chrześcijanie rozproszyli się wówczas po okolicach Judei i Samarii. Szczepan dał świadectwo wierności Panu nie tylko słowami, ale także własną postawą, gotowością poświęcenia życia za to, w co wierzył, co kochał, co stanowiło dla niego wartość.

Kult Świętego Szczepana

Chrześcijanie, uciekając przed oblężeniem Jerozolimy i w obawie przed jej zburzeniem przez cesarza Hadriana, zabrali ze sobą śmiertelne szczątki Szczepana i pochowali je w wiosce Kefar-Camla. Miejsce to odkryto dopiero w 415 roku. Biskup Jerozolimy, Jan, wybudował tam murowaną bazylikę. Drugi kościół wzniesiono w miejscu, gdzie według podania Święty Szczepan miał być ukamienowany.

W późniejszych wiekach powstało wiele kościołów ku czci Świętego Szczepana, między innymi słynna katedra w Wiedniu. Także w Polsce znajduje się kilkanaście kościołów upamiętniających tego męczennika. Jego imię utrwalono również w nazwach miejscowości. Kościół katolicki czci Świętego Szczepana 26 grudnia.

Dalmatyka - szata diakona.

Diakon - mężczyzna po święceniach diakonatu. W okresie wczesnochrześcijańskim: pomocnik biskupa, opiekun ubogich i chorych.

Męczeństwo - znoszenie prześladowań i cierpienia zadawanego przez innych.

Kamienowanie - najstarsza forma kary śmierci, polegająca na obrzucaniu skazanego kamieniami. Wymierzano ją między innymi za bluźnierstwo.

ZADANIE. 1. Kim był Święty Szczepan?

2. Dlaczego Święty Szczepan może być wzorem wierności Bogu dla nas współczesnych?

44. ŚWIĘTY STANISŁAW ZE SZCZEPANOWA - PATRON NARODU POLSKIGO

Męczeńska śmierć biskupa Stanisława

11 kwietnia 1079 roku, kiedy biskup Stanisław celebrował Mszę Świętą w kościele Świętego Michała na krakowskiej Skalce, został w okrutny sposób zamordowany (uderzony mieczem w głowę), a jego ciało poćwiartowano. Najprawdopodobniej (według kroniki Wincentego Kadłubka) zbrodni tej dopuścił się sarn król po odmowie wykonania rozkazu przez jego sługi.

Na skutek tej zbrodni Bolesław II Śmiały - pod presją wzburzonego tym tragicznym wydarzeniem narodu - zmuszony był do ucieczki z kraju. Ponoć, nie uzyskawszy pomocy u króla Węgier Władysława, schronił się w klasztorze benedyktyńskim w Osjaku (Karyntia), gdzie po długiej pokucie zmarł.

Kult Świętego Stanisława

Pamięć o tym nieugiętym duchownym przerodziła się w oddawaną mu cześć. W 1088 roku relikwie biskupa Stanisława zostały przeniesione do krakowskiej katedry na Wawelu, co przyczyniło się do dalszego rozwoju jego kultu. Według legendy zapisanej przez Wincentego Kadłubka ciała biskupa strzegły orły, a jego poćwiartowane członki uległy zrośnięciu. 8 września 1253 roku papież Innocenty IV przyjął Stanisława w poczet świętych. W Polsce uroczystości ogłoszone tę kanonizację 8 maja 1254 roku (dlatego w naszej liturgii wspomina się biskupa Stanisława właśnie 8 maja, a w Kościele powszechnym - w dniu jego męczeńskiej śmierci, to znaczy 11 kwietnia). W XIII i XIV wieku kult Świętego Stanisława, na skutek wciąż żywej legendy o zrośnięciu się jego ciała, był istotnym czynnikiem w kształtowaniu myśli o zjednoczeniu państwa rozbitego na dzielnice i utworzeniu silnego Królestwa Polskiego. Ważną rolę w podtrzymywaniu i rozwoju polskiej świadomości narodowej odegrała pamięć o Stanisławie ze Szczepanowa w okresie zaborów - od końca XVIII wieku aż do odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku.

Jednak w pamięci potomnych Stanisław zapisał się głównie jako pasterz zatroskany o powierzonych mu wiernych, gotowy do oddania za nich życia. Jego chrześcijańska konsekwencja wyrażała się w wierności Ewangelii i odpowiadaniu miłością na nieskończoną miłość Boga.

ZADANIE. 1. Jakim duszpasterzem był biskup Stanisław? 2. Jaką postawę przyjął Święty Stanisław wobec okrucieństwa króla?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

06

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA (15-18 III 2021)

NR.kat.w.PODR-45i46

DATA.realizacji-18.03.2021

45. ŚWIĘTA JADWIGA ŚLĄSKA - WZÓR TROSKI O LUDZI POTRZEBUJĄCYCH

Od książęcego dworu do klasztornej ascezy

Na przełomie XII i XIII wieku żyła wyjątkowa kobieta, która zdecydowanie odpowiedziała na ewangeliczne wezwanie Chrystusa. Tą osobą była księżna Jadwiga Śląska - urodzona pomiędzy 1174 a 1180 rokiem, pochodząca z niemieckiego rodu książęcego. Otrzymała wychowanie w duchu chrześcijańskim (pobierała naukę między innymi w niemieckim klasztorze benedyktynek). Około roku 1190 została wysłana do Wrocławia, na dwór Bolesława Wysokiego, gdzie poślubiła jego syna Henryka I Brodatego, księcia śląskiego. Była matką siedmiorga dzieci (czworo z nich zmarło w dzieciństwie) i z wielką miłością poświęcała się trudowi ich wychowania oraz kształtowania ich wiary (syn Henryk Pobożny oddał życie za wiarę chrześcijańską w bitwie z Tatarami, córka Gertruda została przełożoną klasztoru cysterek). Jako księżna między innymi aktywnie włączała się działalność polityczną męża, wspierając jego poczynania.

Jeszcze za życia Henryka I Brodatego odkryła, że poprzez powołanie małżeńskie i macierzyńskie, w wypełnianiu którego - mimo licznych rodzinnych tragedii - dotąd odnajdywała szczęście, Chrystus przygotował ją do powołania zakonnego. Posłuchała wezwania Pana Boga. Wstąpiła do ufundowanego przez siebie klasztoru cysterek w Trzebnicy koło Wrocławia, gdzie żyła w ascezie i wielkim umartwieniu i gdzie zmarła w 1243 roku.

Kult Świętej Jadwigi Śląskiej

Krótko po śmierci księżnej Jadwigi jej grób stał się celem licznych pielgrzymek. Cysterki z Trzebnicy rozpoczęły starania o wyniesienie na ołtarze fundatorki ich klasztoru. Jej kanonizacji dokonał papież Klemens IV w 1267 roku. O niezwyklej popularności Świętej Jadwigi świadczy fakt, że czczona jest nie tylko w Polsce, ale także w Austrii, Czechach, Niemczech, na Węgrzech oraz we Francji. Jeszcze w czasach średniowiecza powstało wiele kościołów i kaplic pod jej wezwaniem. Jej kult na Śląsku szczególnie uwidaczniał się w ważnych momentach historii tego regionu. Święta Jadwiga Śląska jest patronką między innymi Polski, pojednania narodów, małżeństw, rodzin chrześcijańskich i dzieł miłosierdzia. Za patronkę swego pontyfikatu uważał ją papież Jan Paweł II, gdyż wybór kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową ogłoszono 16 października (1978 roku), czyli w dzień wspomnienia Świętej Jadwigi w liturgii Kościoła.

zadania.

1. Wymień najważniejsze dzieła podejmowane przez Świętą Jadwigę Śląską.
2. Jakie dzieła możemy podejmować w dzisiejszych czasach, wzorując się na Świętej Jadwidze?

46. POZNAŃSKA PIĄTKA - PIĘKNO PRZYJAŹNI I HEROIZM CZYNÓW

07

Radosna Poznańska Piątka

Święty Paweł w Liście do Filipian wzywa uczniów Chrystusa do chrześcijańskiej radości. Wyływa ona z głębi serca człowieka, który jest zawsze blisko Jezusa. Ta szczególna radość przejawia się jako dobroć i łagodność w relacjach z innymi ludźmi. Apostoł Paweł za-chęca do zaufania, zawierzenia Opatrzności Bożej we wszystkich sytuacjach. Dzięki takiej postawie w sercu chrześcijanina zagości pokój, który da mu poczucie bezpieczeństwa i bliskości Boga. Źródłem tego pokoju jest sam Chrystus.

Taką wyjątkową radością dzielili się na co dzień młodzieńcy, którzy dali przykład życia zgodnego z radami Świętego Pawła. Było ich pięciu, pasjonowali się sportem - często uczestniczyli w piłkarskich rozgrywkach. Śpiewali także w chórze na chwałę Bogu. Mieli marzenia, uwielbiali wspólnie spędzać czas w oratorium salezjańskim mieszczącym się przy ulicy Wronieckiej w Poznaniu. Był to ich drugi dom. Przyjaźnili się. Każdy z nich wnosił do ich przyjaźni coś niezwykłego.

bp. Jarogniew Wojciechowski (1922-1942) - zawsze pogodny, wesoły, bardzo lubiany przez kolegów; był gorliwym ministrantem

bp. Czesław Józwiak (1919-1942) - godzinami potrafił snuć barwne opowieści historyczne

bp. Franciszek Kęsy (1920-1942) - bardzo wrażliwy, pilny uczeń i tak-że gorliwy ministrant; jego marzeniem było zostać salezjaninem

bp. Edward Kaźmierski (1919-1942) - był żywym młodzieńcem, szczególnie uzdolnionym muzycznie; pragnął zostać organistą

bp. Edward Klinik (1919-1942) - był zawsze bardzo uczynny, czym zjed-nywał sobie kolegów

Wiara jest darem, który niesie radość i umacnia człowieka

13 czerwca 1999 roku papież Jan Paweł II podczas uroczystej Mszy Świętej wyniósł tych pięciu bohaterskich męczenników do chwały błogosławionych. Ich świętość polegała na radosnym czynieniu dobra w codziennym życiu i wytrwaniu w wierze do końca. Dzisiaj, wzorując się na nich, możemy nasze świadectwo o Bogu i radosną wiarę nieść ludziom, do których będziemy posłani.

zadanie.

1. Jakimi wartościami kierowali się chłopcy z Poznańskiej Piątki?
2. Jakie przesłanie pozostawili dla nas?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(22-26 III 2021)

NR.kat.w.PODR-47i48

DATA.realizacji-25.03.2021

47. ŚWIĘTY MAKSYMILIAN POTĘŻNE DZIEŁA NA BOŻĄ CHWAŁĘ

Zachęta do pracy nad sobą

Autor natchniony zachęca chrześcijan, aby za sprawą łaski Bożej coraz lepiej poznawali Chrystusa i Jego naukę. Ukazuje cnoty, które powinien rozwijać w sobie uczeń Pana Jezusa. Dzięki nim będzie mógł wzrastać w wierze i służbie bliźniemu. Chrześcijanin powinien z prawdziwą pasją dążyć do zdobywania tych cennych wartości.

Zawierzył wszystko Niepokalanej

Przykład, jak tę pasję realizować, dał nam swoim życiem pochodzący ze Zduńskiej Woli Święty Maksymilian Maria Kolbe (1894-1941). Rajmund (takie imię otrzymał na chrzcie) wywodził się z bardzo religijnej rodziny. Jego rodzice: Marianna i Juliusz Kolbe należeli do Trzeciego Zakonu Świętego Franciszka. W domu rodzinnym uczył się wiary w Boga i pobożnej modlitwy, a także umiłowania ojczyzny. Gdy miał dwanaście lat, ukazała się mu Najświętsza Maryja Panna trzymająca dwie korony - białą i czerwoną. Biała oznaczała czystość, a czerwona - męczeństwo. Maryja zapytała chłopca, czy chce je przyjąć. Od czasu tego wydarzenia młody człowiek spoważniał. Pod wpływem misji prowadzonych przez franciszkanów konwentualnych ze Lwowa w kościele parafialnym w Pabianicach Rajmund wraz ze swoim bratem postanowił wstąpić do franciszkanów.

W 1910 roku rozpoczął nowicjat we lwowskim zakonie, przyjmując imię Maksymilian. W 1912 roku rozpoczął studia w Krakowie, a kontynuował je w Rzymie. Śluby wieczyste złożył 1 grudnia 1914 roku (przyjął wtedy drugie imię Maria). Uzyskał doktoraty z filozofii i teologii, interesował się także matematyką i fizyką oraz rozwojem techniki. W 1918 roku przyjął święcenia kapłańskie.

Wszystko dla Maryi

Wszystko, co ojciec Maksymilian czynił w swoim życiu, czynił dla Maryi. Pragnął cały świat zawierzyć opiece Niepokalanej. Podczas pobytu w Rzymie ustanowił stowarzyszenie religijne Rycerstwo Niepokalanej. Jednym z największych jego dzieł było założenie w 1927 roku niedaleko Warszawy klasztoru o nazwie Niepokalanów (najprawdopodobniej jest to największy klasztor na świecie). Od 1922 roku wydawał miesięcznik katolicki „Rycerz Niepokalanej”.

Na początku 1930 roku ojciec Maksymilian osiedlił się w Nagasaki (w Japonii), gdzie założył japoński Niepokalanów, prowadził wykłady w seminarium duchownym oraz wydawał „Rycerza Niepokalanej” w języku japońskim. Rozważał także utworzenie Niepokalanowa w Indiach.

Po powrocie do Polski w roku 1936 został przełożonym Niepokalanowa. Ożywił działalność wydawniczą klasztoru, uruchomił drukarnię oraz kino, a 1938 roku rozpoczął przygotowania do uruchomienia stacji radiowej.

zadanie

Czego możemy nauczyć się od rycerza Niepokalanej - tzn. napisz jakie były dalsze losy św. Maksymiliana?

48. BŁOGOSŁAWIONY KS. JERZY POPIEŁUSZKO - OBROŃCA PRAWDY

08

Po zakończeniu drugiej wojny światowej nastały w Polsce czasy reżimu komunistycznego. Księża, bracia i siostry zakonne oraz świeccy oddani Kościołowi byli niejednokrotnie prześladowani, internowani lub przetrzymywani w więzieniach. Ze szkół, szpitali usunięto krzyże, a państwo rozpoczęło walkę z Kościołem. Czyniono wszystko, by zniewolić społeczeństwo polskie. Dziś trudno jest nam sobie wyobrazić fakt, że na Msze Święte przychodzili tajni funkcjonariusze służb bezpieczeństwa, by nagrywać kazania księży. Internowano nawet ówczesnego prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego. Wszystko po to, by psychicznie zniszczyć kapłanów i zadać im cierpienie, a przede wszystkim osłabić wspólnotę Kościoła.

Wszyscy jesteście dziećmi jednego Boga

Pan Jezus wielokrotnie wzywał swoich uczniów do podejmowania działań będących wyrazem prawdziwej miłości bliźniego. Uczył, że należy okazywać miłość wszystkim, także nieprzyjaciółom, ponieważ wszyscy jesteśmy dziećmi jednego Boga. Chrystus, umierając na krzyżu, wstawiał się u Boga za swoimi oprawcami, prosząc o przebaczenie ich winy.

Chrześcijanie pierwszych wieków żyli w otoczeniu pogan i ludzi wrogo do nich nastawionych. Dlatego też Święty Paweł w Liście do Rzymian przypomina nakaz Chrystusa dotyczący miłości nieprzyjaciół. Miłość ma być znakiem rozpoznawczym uczniów Pana Jezusa.

„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj” Rz 12, 21

Błogosławiony Jerzy Popiełuszko wiernie realizował w swoim życiu przytoczone tu słowa Świętego Pawła. Zawsze kierował się dobrem drugiego człowieka.

Dziś bardzo często odpowiadamy złem na zło; bywamy agresywni, dopuszczamy się przemocy. Dokuczanie innym, nękanie słowem, przezywanie czy zastraszanie głęboko rani drugiego człowieka. Chrześcijanin nigdy nie powinien zdobywać się na takie czyny! Wzorując się na postawie księdza Jerzego, nie powinniśmy być pamiętliwi ani unosić się gniewem. Uczeń Jezusa nie mści się, lecz dob-rocją, szlachetnym postępowaniem, uczciwością, wyrozumiałością zjednuje przyjaźń.

zadanie

Jakie najważniejsze przesłanie pragnął przekazać nam swoim życiem Błogosławiony Jerzy Popiełuszko? Wyjaśnij słowa: „Aby zło dobrem zwyciężać, nie wolno walczyć przemocą”.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(07-09 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-49i50

DATA.realizacji-08.04.2021

49. ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ BOŻEJ MIŁOŚCI

Święty Jan Paweł II autorytetem młodzieży

W 1986 roku papież Jan Paweł II zainicjował coroczne organizowanie Światowych Dni Młodzieży, które każdorazowo przyciągały dziesiątki tysięcy młodych ludzi z całego świata kochających Chrystusa. Z dziećmi i młodzieżą chętnie spotykał się także przy innych okazjach. Zawsze w skupieniu słuchano jego rad i pouczeń. On sam z uwagą wsłuchiwał się w problemy młodych ludzi.

„Chrystus wzywa was do rzeczy wielkich” św. Jan Paweł II .

Drodzy młodzi Przyjaciele, Chrystus pyta każdego i każdą z was: «Czy miłujesz ... ?». Chrystus pyta: «Czy miłujesz Mnie ... ?». Chrystus pyta: «Czy miłujesz Mnie bardziej ... ?».

Wejdź w głębię swego młodego serca. Tam znajdziesz odpowiedź. Miłość jest w tobie. To Boży dar.

A zatem patrz w przyszłość i nie bój się powiedzieć Chrystusowi «tak».

Choć to miłość wymagająca, nie bój się kochać Chrystusa.

On pierwszy nas umiłował ... - umiłował do końca”. św. Jan Paweł II

Autorytet zbudowany na głębokiej wierze

„Słowami i czynami(...) Jan Paweł II niestrudzenie pokazywał światu, że jeśli człowiek schroni się w ramionach Chrystusa, nie straci nic z bogactwa swego człowieczeństwa; jeśli przylgnie do Niego całym sercem, niczego mu nie zabraknie. Przeciwnie, spotkanie z Chrystusem sprawia, że nasze życie staje się bardziej pasjonujące” (Benedykt XVI).

Święty Jan Paweł II uczy nas, że mamy szukać oblicza Boga w drugim człowieku. Każdy człowiek to dar Boga. Spoglądając na bliźniego, mamy dostrzegać w nim Jezusa. „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25, 40) - powiedział Pan Jezus. Wzorując się na życiu Świętego Jana Pawła II, mamy tak właśnie czynić.

ZADANIE. W jaki sposób możemy naśladować w soim życiu Świętego Jana Pawła II?

50. PRAWDA O ŚWIĘTYCH OBCOWANIU

Świętych obcowanie - wspólnota darów duchowych

Uczestnicząc w sakramentach, zwłaszcza w Eucharystii, jednoczymy się z Chrystusem i między sobą. Dary duchowe, które wówczas otrzymujemy udzielają się wszystkim „członkom Ciała Chrystusowe-go”. W ten sposób przeżywamy zjednoczenie w rzeczach świętych: w sakramentach, prawdach objawionych, dziełach miłosierdzia.

Świętych obcowanie - zjednoczenie osób

Prawda o świętych obcowaniu dotyczy również trzech stanów Kościoła. Chrystus jest zarówno Głową Kościoła pielgrzymującego na ziemi (czyli wszystkich żyjących chrześcijan), jak i zmarłych przebywających w czyszcisku oraz świętych przebywających w niebie.

Prawda o świętych obcowaniu mówi o istnieniu więzi wzajemnej miłości między wszystkimi członkami Kościoła. Wyrazem tej miłości jest nieprzerwany strumień wzajemnie zanoszonych modlitw. Święci w niebie wstawiają się za nami u Boga, wyjednávają nam potrzebne łaski. My natomiast prosimy o wstawiennictwo i pomoc świętych oraz modlimy się za dusze w czyszcisku cierpiące.

Komunia między Kościołem niebiańskim i ziemskim

„Wierzmy we wspólnotę wszystkich wiernych chrześcijan, a miłowanie tych, którzy pielgrzymują na ziemi, zmarłych, którzy jeszcze oczyszczają się, oraz tych, którzy cieszą się już szczęściem nieba, i że wszyscy łączą się w jeden Kościół; wierzymy również, że w tej wspólnotie mamy zwróconą ku sobie miłość miłosiernego Boga i Jego świętych, którzy zawsze są gotowi na słuchanie naszych prośb”. (KKK 962)

Boże, Ty sprawiłeś, że Twój Syn zwyciężył śmierć i wstąpił do nieba, daj Twoim zmarłym sługom udział w Jego zwycięstwie nad śmiercią, aby mogli na wieki oglądać Ciebie, swojego Stwórcę i Odkupiciela.

SŁOWNIK - Komunia (od łac. communio) - poczucie jedności, życie w jedności z kimś, np. z Bogiem, ze współwyznawcami. To także nazwa sakramentu przyjęcia Chrystusa pod postacią chleba i wina (Eucharystia) oraz nazwa części Mszy Świętej.

zadanie.

1. Na czym polega wspólnota darów duchowych w Kościele?
2. W jaki sposób możemy pomagać naszym bliskim zmarłym w osiągnięciu szczęścia wiecznego?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. **POWODZENIA.**

IMIĘ I NAZWISKO KLASA VI

KARTA – 01

01. Co świadczy o rozwoju religijności w średniowiecznej Polsce?

A) [PRAWDA/FALSZ] Powstające wspólnoty zakonne, wzrost liczby duchowieństwa oraz organizacja diecezji i parafii.

B) [P/F] Wierni spotykali się regularnie na niedzielnych i świątecznych mszach w swoich parafiach,

C) [P/F] Przy klasztorach zaczęły powstawać przytulki dla ubogich, chorych i potrzebujących,

KARTA - 02

02. Wypisz święta i nabożeństwa ku czci Matki Bożej

KARTA - 03

03. Wymień biskupów w naszej Archidiecezji i księży ze swojej parafii.

KARTA - 04

04. Najważniejszym i najbardziej rozpoznawalnym symbolem chrześcijaństwa jest krzyż- znak Chrystusa ukrzyżowanego i naszej przynależność do Niego.

Wymień inne symbole chrześcijaństwa

KARTA - 05

05. Droga do świętości

A) [P/F] Świętość to dowód dojrzałej wiary, potwierdzonej uczynkami miłości do Boga i bliźniego.

B) [P/F] Świętym może zostać ten, kto z miłością spełnia wolę Boga i swoim życiem naśladuje Jezusa.

C) [P/F] Wierność Panu Jezusowi, dążenie do zbawienia, życzliwość i dobroć wobec drugiego człowieka czynią nas świętymi.

KARTA - 08

06.

A) Wszystko dla Maryi

Wszystko, co ojciec Maksymilian czynił w swoim życiu, czynił dla Maryi. Pragnął cały świat zawierzyć opiece Niepokalanej. Podczas pobytu w Rzymie ustanowił stowarzyszenie religijne Rycerstwo Niepokalanej. Jednym z największych jego dzieł było założenie w 1927 roku niedaleko Warszawy klasztoru o nazwie Niepokalanów (najprawdopodobniej jest to największy klasztor na świecie). Od 1922 roku wydawał miesięcznik katolicki „Rycerz Niepokalanej”.

Na początku 1930 roku ojciec Maksymilian osiedlił się w Nagasaki (w Japonii), gdzie założył japoński Niepokalanów, prowadził wykłady w seminarium duchownym oraz wydawał „Rycerza Niepokalanej” w języku japońskim. Rozważał także utworzenie Niepokalanowa w Indiach.

Po powrocie do Polski w roku 1936 został przełożonym Niepokalanowa. Ożywił działalność wydawniczą klasztoru, uruchomił drukarnię oraz kino, a 1938 roku rozpoczął przygotowania do uruchomienia stacji radiowej.

Wypisz cechy rozwoju chrześcijańskiego życia na podstawie tekstu z Pisma św. - charakteryzującego św M Kolbe

B)

Jakie najważniejsze przesłanie pragnął przekazać nam swoim życiem Błogosławiony Jerzy Popiełuszko? „Aby zło dobrem zwyciężać, nie wolno walczyć przemocą”.

PRZEPISZ JEDEN TEKST Z PISMA ŚW. najlepiej charakteryzujący ks. Jerzego. - patrz kod QR.

1. Pomocne materiały są na stronie:

<http://retsat1.com.pl/wzoremJezus/religia---online.html>

2. Po wykonaniu poleceń odsyłasz prace przez Messenger'a lub e-mailem mirekc-wirus@o2.pl

3. Ostateczny termin oddania prac upływa we wtorek o godz. 11:30.

4. Brak prac będzie skutkował jedną oceną ndst - za każdy miesiąc - oczywiście będzie można poprawić w późniejszym terminie

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(12-16 IV 2021)

NR.kat.w.PODR-51idod.
DATA.realizacji-15.04.2021

DOD. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ OBJAWIENIA

10

51. JEZUS PRZYSZEDŁ DO NAS

Dotyk mistrza

„Na licytacji licytator uniósł w górę skrzypce. Były porysowane i zniszczone. Struny wisiały rozluźnione i licytator sądził, że nie warto tracić czasu na stare skrzypce, ale jednak uniósł je do góry z uśmiechem. «Co państwo mi proponujecie? Zaczniemy od ... stu tysięcy lirów». «Sto pięć!» - odezwał się jakiś głos. Potem sto dziesięć. «Sto piętnaście!» - powiedział inny. Potem sto dwadzieścia. «Sto dwadzieścia tysięcy po raz pierwszy, sto dwadzieścia tysięcy po raz drugi, sto dwadzieścia tysięcy». Z końca sali mężczyzna o siwych włosach podniósł się i podszedł bliżej. Wziął smyczek. Chusteczką oczyścił stare skrzypce, naciągnął rozluźnione struny, ujął je energicznie i zagrał melodię czystą i piękną, niczym śpiew aniołów. Gdy przestał grać, licytator głosem spokojnym i niskim spytał: «Ile mi ofiarujecie za stare skrzypce?». Uniósł je razem ze smyczkiem. «Milion, a kto dwa miliony? Dwa miliony! A kto da trzy miliony? Trzy miliony po raz pierwszy, trzy miliony po raz drugi, trzy miliony po raz trzeci. Sprzedane» - powiedział licytator. Ludzie zaczęli klaskać, ale niektórzy pytali: «Co zmieniło wartość skrzypiec?». Szybko dało się słyszeć odpowiedź: «Dotknięcie mistrza». Bruno Ferrero

My również jesteśmy czasami jak te stare skrzypce. Potrzebny jest nam dotyk Mistrza.

Dotyk Bożej miłości

Na kartach Pisma Świętego czytamy o licznych cudach i uzdrowieniach czynionych przez Jezusa. Niewidomy z Betsaidy czy inni uzdrowieni doświadczali dotyku Bożej miłości. Zostali uzdrowieni nie tylko z chorób ciała, ale także i ducha.

W dzisiejszych czasach często poszukujemy dowodów na istnienie Boga, oczekujemy na widoczne gołym okiem cudowne zdarzenia. A przecież codziennie doświadczamy Bożej miłości i współuczestniczymy w tych wydarzeniach. Jezus dotyka nas we wspólnocie Kościoła poprzez sakramenty święte. Pozwala nam się także „dotknąć” w modlitwie, kiedy czytamy i rozważamy słowa Pisma Świętego. Każdy, kto z uwagą słucha słów Bożych podczas Mszy Świętej czy katechezy, może czuć się, jakby dotykał „frędzli Jego płaszcza” (Mt 14, 36).

Dajmy świadectwo wiary

Kończymy naukę religii w szkole podstawowej. Pewien etap życia już za nami. Po wakacjach rozpoczniemy naukę w szkole średniej. Dotknięci miłością Boga, nie zapominajmy o Nim w nowym środowisku, wśród nowych kolegów i koleżanek. Dajmy świadectwo wiary poprzez naszą postawę na katechezie, zaangażowanie w życie parafialne oraz aktywne uczestnictwo w spotkaniach przygotowujących do przyjęcia kolejnego sakramentu - bierzmowania.

Naszym życiem, świadectwem wiary tu i teraz zagramy Bogu pieśń uwielbienia i chwały!

ZADANIE. Pan Jezus pragnie być blisko ciebie - na wyciągnięcie dłoni. Co zrobisz, by nie stracić z Nim kontaktu?

Biblia, Pismo św., Stary i Nowy Testament, Stare i Nowe Przymierze to nazwy tej samej, jedynej, wyjątkowej, świętej Księgi, której autorami są Bóg i człowiek. Jeżeli chcesz usłyszeć, jak Bóg przemawia do człowieka, to otwórz tę Księgę i czytaj. On chce być przez ciebie poznawany. Pragnie, byś wiedział, że JEST oraz jaki JEST. Dlatego wybrał pewnych ludzi, aby spisali dla innych to, co uczynił z miłości do człowieka. W ten sposób przemawiał do nich przez tysiące lat. Dziś chce mówić również do ciebie. Czytaj więc Biblię, a odnajdziesz w niej własną twarz, własne życie, i dostrzeżesz, jak Bóg w nim działa.

„Lata i wieki przychodzą i mijają, a z nimi nadchodzą i odchodzą ludzie, lecz Pismo święte pozostaje; jest ono niejako drogowskazem Bożym, manuskryptem Boskim, który wszyscy w pielgrzymce życia swego doczesnego czytać powinni, by z drogi objawienia nie zboczyć”. (św. Augustyn)

Mówiąc o kanonie ksiąg Pisma św. i o ich kanoniczności, mamy na myśli fakt, że właśnie te, a nie inne księgi zostały uznane za natchnione przez Boga i weszły do Biblii. Stanowią one tym samym regułę wiary i moralności (słowo „kanon” znaczy tyle co „reguła” lub „norma”).

Trzeba bowiem wiedzieć, że zarówno w dziejach narodu izraelskiego, jak i w początkach chrześcijaństwa pojawiło się wiele pism religijnych, które powoływały się na rzekome autorstwo uznanych religijnych autorytetów: proroków czy apostołów, chociaż nie były ich dziełami. Np. poza czterema znanymi EWANGELIAMI istnieją jeszcze pseudo-Ewangelie, noszące w swych tytułach imiona różnych apostołów, ale nie ma podstaw, aby je uznać za natchnione. Są to tzw. apokryfy.

Decydującą rzeczą w uznaniu jakichś pism za natchnione przez Boga była ich autentyczność. Księgi Nowego Testamentu są dziełami apostołów lub ich uczniów, których imiona noszą, przynajmniej w tym znaczeniu, że ich treść pochodzi od wymienionych autorów, chociaż jakby z „drugiej ręki”. W ten sposób sekretarzem i „piórem” św. Piotra był Marek, a św. Pawła - Łukasz.

Kto uznawał księgi biblijne za kanoniczne? Kto je „zaliczał” do Pisma św.? Dla Starego Testamentu hyla to tradycja żydowska, dla Nowego - tradycja chrześcijańska, tzn. przekonanie o ich autentyczności. Jakie istniało wśród pierwszych chrześcijan, a sięga to jeszcze czasów apostołskich.

Kościół dokładnie bada i podaje do wierzenia tylko to, co jest zgodne z całą Biblią i Tradycją Kościoła. Pismo święte zawiera słowo Boże, a ponieważ jest natchnione, jest prawdziwie słowem Bożym”. (Konstytucja „Dei verbum”, 24)

ZADANIE. Wypisz skróty ksiąg biblijnych w NOWYM TESTAMENCIE.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(19-23 IV 2021) CZW

kat-dod.

DATA.realizacji-22.04.2021

55. JĘZYKI ORYGINALNE I PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

Czy zastanawiałeś się kiedyś, skąd wziął się polski tekst Pisma świętego? Przecież nie jest on oryginalnym językiem Biblii. Spójrz niżej na urywek z Księgi Izajasza 61,10, napisany w języku hebrajskim. To właśnie ten język był pierwszym językiem Biblii. A tekst na stronicy obok jest tym samym zdaniem, lecz przetłumaczonym na język grecki. Gdy okazało się, że wielu Żydów mieszkających poza ojczyzną nie zna już języka hebrajskiego, wówczas w III wieku przed Chrystusem przetłumaczono Stary Testament na grekę. Przekład ten, zwany Septuagintą, powiększył znacznie grono ludzi czytających Biblię. Umożliwił również poznawanie Boga poganom.

Pod koniec III wieku naszej ery cała Biblia została przełożona na język łaciński (jest to tzw. Wulgata). Odtąd wielu chrześcijan mogło mieć swobodniejszy dostęp do tekstów biblijnych. Stopniowo Biblia była tłumaczona na wiele języków, w tym także na polski. Słyszałeś już o Biblii królowej Zofii, o przekładzie ks. Jakuba Wujka, a na pewno posiadasz w domu Biblię Tysiąclecia.

Nie każdy może tłumaczyć Biblię. Kościół troszczy się o to, by każdy jej przekład był wiernym prawdziwie objawionej, bo każde niewłaściwe tłumaczenie Biblii byłoby sfałszowaniem słów samego Boga.

Tekst Iz 61,10 - w języku greckim, hebrajskim, łacińskim i polskim:

Gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona et quasi sponsam omamam monilibus suis

Ogromnie weselę się dzięki Panu, dusza moja raduje się dzięki mojemu Bogu, ponieważ przyodziął mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości jak oblubienicę, gdy zakłada turban z diademem, jak oblubienicę, gdy stroi się w swe klejnoty.

10 Καὶ εὐφροσύνη ἐμφρανθήσονται ἐπὶ
κύριον
ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ
ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου
καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὥς νυμφίῳ
περιέθηκεν μοι μίτραν
καὶ ὥς νύμφην κατεκόσμησέν με κόσμῳ

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בַּיהוָה

תִּגַּל נִפְשִׁי בַּאֲלֹהֵי

כִּי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי־יִשׁוּעַ

מִעִיל צִדְקָה יַעֲטֵנִי

בְּחֶתֶן יִכְתֶּן פָּאָר

וּבְכִפְלֵה תַעֲדָה כְּלִיָּהּ:

NAJBARDZIEJ ZNANE PRZEKŁADY PISMA ŚWIĘTEGO

Septuaginta
(pierwszy przekład ST
na język grecki
- w III przed Chr.)

Wulgata
(przekład na łacinę
dokonany przez
św. Hieronima
- 382-406 r.)

Biblia
ks. Jakuba Wujka
(1593 r.)

Biblia
Tysiąclecia
(1965 r.)

56. JAK CZYTAĆ PISMO ŚWIĘTE? INTERPRETACJA WYBRANYCH FRAGMENTÓW BIBLI.

11

Słowo Boże zostało wyrażone w Piśmie św. językiem konkretnych ludzi, stąd też, żeby je dobrze zrozumieć, należy stosować pewne reguły, zasady. Jedną z nich jest zasada korzystania z tekstu oryginalnego.

Tekst biblijny należy też wyjaśniać w świetle kontekstu gramatycznego, logicznego, psychologicznego, bliższego i dalszego, bowiem czytanie Biblii w sposób dosłowny może spowodować, że stracimy z oczu jej duchowy sens, a jej fragmenty staną się niezrozumiałe.

Autorzy stosowali też znane wówczas rodzaje literackie (epika, liryka, dramat) i gatunki, takie jak hymn, przypowieść, bajka, list, kazanie, metafora. Należy je zatem uwzględniać przy interpretacji Bożego słowa, aby stało się ono czytelne i zrozumiałe.

Hymn - jest pieśnią pochwalną na cześć Boga. Sławi Jego słowa, czyny i przymioty.

Przypowieść - to rozbudowane porównanie (gr. „parabole”), oparte na podobieństwie, jakie zachodzi między dwiema płaszczyznami różnego porządku, przy czym pierwsza jest obrazem wziętym z życia codziennego, zaś druga nie jest dostępna zmysłom, gdyż leży w sferze pojęciowej. Celem przypowieści było stosowne pouczenie i stopniowe wyjaśnianie jakiejś prawdy religijnej. Do gatunku przypowieści szczególnie często odwoływał się Pan Jezus.

Metafora - jest przenośnią, to znaczy przesunięciem znaczenia wyrazów z właściwego im przedmiotu na jakąś osobę, rzecz lub czynność, do których znaczenie to odnosił się w nietypowy sposób. Dla przykładu przenośnią jest zwrot „wy jesteście solą ziemi” (Mt 5, 13).

Bajka - to rodzaj literacki, w którym czynności lub słowa zwierząt i roślin symbolizują działanie człowieka.

List - to pisemna wypowiedź skierowana do osoby (korespondencja prywatna lub służbowa). Tej formy użyto do przepowiadania chrześcijańskiego, kierując listy do różnych wspólnot w Kościele czasów apostoelskich.

Kazanie - to zbiór mów zawierający moralne pouczenia.

„Nie wierzyłbym Ewangelii, gdyby nie skłaniał mnie do tego autorytet Kościoła katolickiego”. (św. Augustyn)

zadanie

Przeczytaj dowolnie wybrany tekst z Pisma świętego, ustalając jego rodzaj i gatunek literacki. Następnie napisz, co powinienes zmienić w swoim życiu pod wpływem tych słów.

OCENY:

- z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczmy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
- gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +0, - jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1, - inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(26-30 IV 2021) CZW

kat-dod.

DATA.realizacji-29.04.2021

57. PISMO ŚWIĘTE A NAUKI PRZYRODNICZE

„Wierzę, że Bóg na początku stworzył z niczego pramaterię, że dał jej siłę, porządek i dynamikę. Wierzę, że według Jego woli z materii w ciągu wielu miliardów lat rozwinęło się życie: najpierw życie roślin, z tego życia zwierząt w coraz to wyższych formach, a w końcu w ciągu miliardów lat powstało życie ludzi - nas, którzy potrafimy myśleć, chcieć i kochać”. (z czasopisma młodzieżowego)

„Nigdy nie negowałem egzystencji Boga. Wierzę, że teoria ewolucji da się absolutnie pogodzić z wiarą w Niego”. (Karol Darwin)

„Nauka bez wiary jest kulawa, wiara bez nauki jest ślepa”. (Albert Einstein)

„Ludziom nauki powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę - dążenie do niej, jej obrona i życie według niej”. (Jan Paweł II)

„Wiara pozbawiona oparcia w rozumie skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Żłudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesady”. (z encykliki „Fides et ratio”, 48)

U podstaw tekstów biblijnych o stworzeniu świata jest „babiloński” system wyobrażeń o kosmosie. Niebo, ziemię i świat podziemny uważano za trzy piętra. Punktem centralnym była ziemia, wyobrażona na kształt płaskiej tarczy, która spoczywa na słupach tkwiących w oceanie. Wody oceanu przedostają się przez ziemię do góry i wypływają w rzekach i źródłach. Pod ziemią znajduje się świat podziemny. Tam zmarli śpią w stanie smutku. Nad ziemią niebo tworzy kopułę przypominającą klosz, na którym wiszą Słońce, Księżyc i gwiazdy, które mogą się poruszać. Nad niebem, które również jest morzem (przypomnij sobie deszcz), rozciąga się niebo ogniste. Tam lokowano siedzibę Boga.

(Księga Rodzaju 1, 1-15.19-25)

(Księga Rodzaju 1,26-28.31)

(Księga Rodzaju 2, 7-8)

Zadanie: Przemyśl raz jeszcze pierwszy werset Biblii („Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”).

Policz, ile prawd religijnych można z niego wydobyć na drodze logicznego rozumowania.

58. INSPIRACJE BIBLIJNE W LITERATURZE

Człowiek tworząc wyraża siebie, w twórczości potwierdza własną tożsamość. Jedną z form twórczych jest twórczość literacka, na którą od wieków duży wpływ wywierało Pismo święte.

W średniowieczu istniał ścisły związek Biblii z literaturą (kazania, misteria religijne, pieśni, wątki o męce Pańskiej). Tematyka wiązała się głównie z życiem Chrystusa i Jego Matki (pieśni maryjne, wielkopostne, „Bogurodzica” i „Kazania świętokrzyskie” - to najstarsze zachowane zabytki języka polskiego z tego okresu).

W okresie odrodzenia reformacja wpłynęła na większe zainteresowanie psalmami, choć od średniowiecza są już one pieśniami liturgicznymi.

Ze wszystkich tłumaczeń psalmów najślawniejszy jest „Psałterz Dawidów” Jana Kochanowskiego, nad którym poeta pracował blisko dziesięć lat. Udało się Kochanowskiemu osiągnąć w „Psałterzu” mistrzostwo, polegające na wyrażeniu ogromnego bogactwa treści religijnej w wierszach i zwrotkach niezwykle urozmaiconych, i dać dzieło o wybitnej wartości poetyckiej, które - z tekstem muzycznym wybitnego kompozytora Mikołaja Gomółki - dla całych pokoleń następnych stać się miało praktycznym podręcznikiem poetyki, zbiorem wspaniałych obrazów i gotowych formuł językowo-stylowych.

W literaturze barokowej ożywienie motywów Nowego Testamentu było uwarunkowane potrydencką reformą katolicką, która w zainteresowaniu się Starym Testamentem widziała wpływ protestantyzmu; drugą przyczyną był zanik humanistycznego traktowania Starego Testamentu jako równorzędnego z antykiem skarbcą piękna. Biblia jest w tym okresie nade wszystko Księgą świętą. Ewangelie łatwo wiąże się z modlitwą, przeżyciem, adoracją. Podobnie rzecz ma się z psalmami.

W okresie oświecenia racjonalizm XVII wieku patrzy na Biblię jednostronnie, w duchu deizmu: Bóg wprawdzie stworzył świat, ale się nim mało lub w ogóle nie zajmuje. Pismo św. jest traktowane na równi z antyczną mitologią, literatura czerpie z niego bohaterów przeżywających tragedie i przygody.

W okresie romantyzmu, zwłaszcza po upadku powstania listopadowego, Biblia nabiera szczególne-go znaczenia. W najobszerniejszym nurcie literatury patriotycznej widoczny jest wpływ mesjanizmu. Upadek powstania uaktywnił podobieństwo Izraela i Polski jako narodu wybranego, oczekującego od Boga wybawienia z niewoli.

Pozytywizm oddala się od Biblii. Ale nie można mówić o całkowitym z nią zerwaniu. W modernizmie czy Młodej Polsce sięganie do Biblii staje się bądź przejawem religijności twórcy, bądź poszukiwaniem znaków o doniosłym znaczeniu u innych, bądź też zwykłą artystyczną modą, pozbawioną głębszego sensu. Stąd motyw biblijny może spełniać tu funkcję religijną, areligijną lub nawet antyreligijną.

W literaturze współczesnej istnieją dwa nurty.

Nurt pierwszy to nawiązanie do poezji prorockiej przez głoszenie wezwania do heroicznego życia opartego na wierze. Nurt drugi stanowi biblijna proza o tematyce starotestamentowej. Przede wszystkim jednak nawiązuje się do Nowego Testamentu, jak w opowiadaniach czy powieści o Chrystusie.

ZADANIE. Wypisz tytuły utworów o tematyce biblijnej i nazwiska ich twórców znana ci z języka polskiego.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(04-07 V 2021) CZW

kat-dod.

DATA.realizacji-06.05.2021

59. BOŻE OBJAWIENIE WOBEC LUDZKICH PROBLEMÓW

„Pewnego wiosennego dnia dziadek i ja wybraliśmy się na przechadzkę za miasto, w kierunku Góry św. Marcina. Minęliśmy Plac Sanguszków, położony w głębi pięknego, starego parku wśród czerwonych buków i platanów i wyszliśmy na drogę wysadzoną dzikimi jabłoniąmi.

Dziadek przystanął. Jest tak pięknie, że warto pomówić o Biblii - powiedział. I zaczął mówić o sztuce jej czytania.

Symeon ben lochaj zwykły mawiać, że każde słowo Pisma kryje tajemnicę - mówił dziadek - a ponieważ do tajemnicy wiedzy zazwyczaj wiele dróg, staraj się Biblię czytać na różne sposoby. Niekiedy czytaj «z mędrca szkiełkiem i okiem», badaj uważnie każde słowo tekstu, innym zaś razem popuść wodze wyobraźni i rozważaj z bystrością nieco mniej badawczą i wyostrożoną, ale za to z sercem bardziej otwartym, wypadki dziejące się na kartach Księgi. Za każdym razem odnajdziesz w tych fragmentach inne wartości. Jeżeli przeczytasz ten i ów rozdział dwadzieścia razy, powinieneś przynajmniej dziesięć razy czytać go inaczej i za każdym razem odkrywać w nim inne obszary. Nigdy jednak nie bądź pewny, że dotarłeś do właściwego jego sensu, do sedna sprawy. Nie popadaj w popłoch, jeżeli za każdym czytaniem inne wartości wydobędziesz z tego samego tekstu, nawet takie, które sobie nawzajem przeczą. Biblia jest żywiołem bez dna i granic. Nikt z badaczy, egzegetów, teologów, uczonych i pisarzy nie dotarł do jej najgłębszych źródeł. Dlatego nie zrażaj się, jeżeli w Biblii czegoś nie zrozumiesz. Mądrzejsi od ciebie również nie rozumieli wszystkiego. Ale bądź zawsze przygotowany na nieprzewidziane odkrycia i znaleziska, które podczas poprzednich lektur wymknęły się twojej uwadze. Ten sam rozdział czytać będziesz wielokrotnie i nie wpadniesz na ślad tego, czego szukasz, aż nagle, za którymś razem, nie tylko otrzymasz jasną odpowiedź na trapiące cię pytania, ale trafisz na dotychczas nie zauważone przez ciebie pokłady obrazów i myśli, i wtedy ujrzysz to, co było całkowicie zasłonięte przed tobą podczas wszystkich poprzednich lektur. Biblia jest podobna do Boga. Nie pozwala, by ją poznawano i zgłębiano do samego dna.

I to jest wszystko, co zachowałem w pamięci z monologu dziadka o sztuce czytania Biblii. Wskazówki te stały się dla mnie drogowskazem podczas każdorazowej lektury Księgi, ochroniły mnie przed niejednym błędzeniem i zaoszczędziły mi wielu rozczarowań. Dlatego zawsze z uczuciem rozrzewnienia wracam do wspomnień o tej podmiejskiej przechadzce, do czerwonych buków i platanów, i drogi wysadzonej dzikimi jabłoniąmi, i do starca, którego wysoka postać rzuca dobry cień na moje dzieciństwo i pierwszą młodość. Pamięć jest jak westchnienie”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 36-37)

Czytając Pismo święte wchodzimy w świat ludzkiego życia, ludzkich problemów, z którymi stawa-no codziennie przed Bogiem, by się Go radzić w ich rozwiązywaniu. Pismo święte jest historią ludzi zwyczajnych, żyjących na ziemi, którzy podlegali naturalnym prawom życia i śmierci, rodzenia się i umierania, pracy, miłości, grzechu. W życiu codziennym liczyli się z Bogiem, albo też, odrzucając Go, ponosili konsekwencje własnej niewiary. Po ścieżkach życia Bóg ich prowadził, a oni dążyli do Niego i w Nim pokładali nadzieję.

ZADANIE. -Jak czytać Biblię, by przyniosła nam odpo-wiedzi na dręczące nas pytania? - Na jakie problemy życia szukałeś odpowiedzi w Piśmie św.?

60. PISMO ŚWIĘTE KSIĘGĄ MODLITWY

13

Człowiek poprzez dar mowy komunikuje się ze światem. Rozmawiając wchodzi w kontakt z drugim człowiekiem, daje się poznać i tworzy z nim relacje. Tak też jest z Bogiem. W rozmowie z Nim człowiek wyraża siebie, poznaje Boga i wchodzi z Nim w bli-skość. Taką rozmowę nazywamy modlitwą. By jednak mogła ona budować zdrowe relacje z Bogiem, potrzebuje zdrowych form, wychowujących ludzkie serce do przyjaźni ze Stwórcą i głębokiej z Nim zażyłości.

Uczniowie, patrząc na modlącego się długie godziny Chrystusa, prosili Go, aby nauczył ich modlitwy. Jezus wtedy powiedział:

„Wy zaś tak się módlcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie... (Ewangelia według św. Mateusza 6, 9-15)

„Modlimy się na różne sposoby. Ale czy modliliśmy się kiedykolwiek za pomocą lektury Pisma świętego?

Spróbujmy je «na ślepo» otworzyć. Może natrafimy na opowiadanie o nocy w Gethsemani, może na lamentację Jeremiasza, może na przypowieść o synu marnotrawnym, o miłosiernym Samarytaninie, na opis Ostatniej Wieczerzy lub na Hymn o Miłości św. Pawła, może na fragment Izajasza lub wizję Apokalipsy. Nie zwracajmy uwagi na komentarze, nawet najmądrzejsze. To, co przeczytamy, starajmy się za-stosować do naszego życia, do naszego czasu, do bliskich nam ludzi, do naszych doświadczeń i prze-żyć. Nasze usiłowania nie pójdą na marne. Po chwili pocujemy, jak przeczytany tekst wraz ze swoimi obrazami, wartką akcją i dramatycznym konfliktem przeobraża się w osobliwą modlitwę, aczkolwiek nasz współ-udział w niej ogranicza się wyłącznie do uważnej lektury, do zatrzymania się od czasu do czasu przy jakimś trudnym szczególe i do powtórnego, jeszcze uważniejszego odczytania go w milczeniu. Myśl wyrażona w zdaniu usta-la właściwą hierarchię wartości i każe nam zastanowić się nad smutkiem naszego życia i nad nieładem, który w nim panuje. Wtedy spostrzeżemy, że nie wypełniliśmy ani jednego z zaleceń Bożych. Bez tej konfrontacji z Bogiem nie ma prawdziwej modlitwy. Jest to konfrontacja nader bolesna, gdyż uzmysławia nam, jak bardzo jeszcze nie jesteśmy chrześcijanami. «Nie każdy, który mi mówi» Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, który wypełnia wolę mojego Ojca, będącego w niebie: (Ewangelia św. Mateusza 7, 21). Słowa Pisma świętego dobitnie uprzytomniają nam odległość, która dzieli nasze pogańskie wnętrza od ducha Chrystusowego Prawa. Modlić się - nie znaczy tylko prosić. Modlić się - znaczy również otrzymy-wać naukę od Boga”. (R. Brandstaetter, Krąg biblijny, Warszawa 1986, s. 73-74)

ZADANIE. Ułóż modlitwę, która najbardziej określa twoją osobowość. Znajdź w Nowym Testamencie kilka przykładów modlitwy.

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1, - w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

data oddania

Imię i Nazwisko

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(10-14 V 2021) CZW

kat-dod.

DATA.realizacji-13.05.2021

61. HISTORIA ZBAWIENIA

Historia zbawienia jest historią ludzkich doświadczeń, które łączą się ściśle ze zbawieniem pochodzącym od Boga. W tę historię wciągnięta jest cała ludzkość, a Pismo św. ukazuje, że jej bieg się jeszcze nie zakończył, lecz zmierza do pełni zbawienia w czasach ostatecznych. Miała ona swój początek, gdy Bóg stwarzał świat, i będzie mieć swój koniec na końcu czasów. Jej trzy etapy to Stary Testament, Nowy Testament oraz czas Kościoła.

PSALM 63(62). Tęsknota za Bogiem i świątynią

1 Psalm Dawidowy. Gdy przebywał na Pustyni Judzkiej.

2 Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam;

Ciebie pragnie moja dusza,

za Tobą tęskni moje ciało,

jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody.

3 W świątyni tak się wpatruję w Ciebie,

bym ujrział Twoją potęgę i chwałę.

4 Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia,

moje wargi będą Cię sławić.

5 Tak błogosławię Cię w moim życiu:

wzniosę ręce w imię Twoje.

6 Dusza moja się syci niby sadłem i tłustością,

radosnymi okrzykami warg moje usta Cię chwala,

7 gdy wspominam Cię na moim posłaniu

i myślę o Tobie podczas moich czuwań.

8 Bo stałeś się dla mnie pomocą

i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:

9 do Ciebie Ignie moja dusza,

prawica Twoja mnie wspiera.

10 A ci, którzy szukają zguby mojej duszy,

niech zejść w głębiny ziemi.

11 Niech będą wydani pod miecze

i staną się łupem szakali.

12 A król niech się raduje w Bogu,

niech chlubi się każdy, który nań przysięga,

tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie. (Psalm 63)

Historia miłości Boga do człowieka, rozpoczęta stworzeniem i rajem, a napiętnowana grzechem pierwotnym, jest w ciągłym rozwoju. Kształtował ją Bóg, wychodząc naprzeciw upadłemu człowiekowi przez swoje zbawcze słowo i zbawcze czyny. Rozpoznając w nich swojego Stwórcę, człowiek odpowiada Mu posłuszeństwem, tęsknotą za utraconym Bogiem oraz aktami miłości i uwielbienia.

62. BŁOGOSŁAWIEŃSTWA RECEPTĄ NA SZCZĘŚCIE

Ojciec święty, będąc z jubileuszową pielgrzymką w ziemi świętej w roku 2000, spotkał się na górze zwanej „górze błogosławieństw” z ludźmi młodymi. Powiedział wówczas: „Usiedliśmy na tym wzgórzu tak jak pierwsi uczniowie i słuchamy Jezusa. (...) Ileż pokoleń przed nami głęboko poruszyło kazanie na górze. Ilu młodych ludzi w ciągu wieków zgromadziło się wokół Jezusa, aby słuchać słów o życiu wiecznym, tak jak wyście się zgromadzili. Ile młodych serc natchnęła moc Jego osobowości i zniewalająca prawda Jego orędzia”.

(z homilii na górze błogosławieństw, 24 marca 2000)

Temat szczęścia w wypowiedziach młodzieży: „Szczęście to coś, czego potrzebuje każdy człowiek, choć chyba nikt nie czuje się do końca szczęśliwym. Zawsze jest coś, co przeszkadza nam być szczęśliwym. Szczęście to wyjątkowy stan ducha, który wprawia nas w doskonały humor i pozwala realizować to, czego pragniemy. Jest to coś, z czym czujemy się lekko, wesoło. Niestety, niektórzy, nawet gdy mają wszystko, nie czują się szczęśliwi”. (Agata)

„Szczęście jest czymś, co zależy wyłącznie od nas, od naszych oczekiwań wobec świata i innych ludzi. Jeżeli oczekujemy coraz więcej i więcej, nigdy nie będziemy szczęśliwi”. (Dawid)

„Źródłem szczęścia jednego człowieka jest szczęście innych, tych, których kochamy. Człowiek szczęśliwy w swoim życiu postępuje dobrze, ponieważ naprawdę szczęśliwi ludzie są uczciwi. Źródłem szczęścia jest uczciwość i czystość”. (Marcin)

„Szczęście to miłość pod każdą postacią”. (Ola)

ZADANIE. Co, według ciebie, znaczy być szczęśliwym?

5(Jezus) 1. widząc tłumy, wszedł na górę. A kiedy usiadł, podeszli do Niego uczniowie.

2. On zaś rozpoczął swoją naukę takimi słowami:

3. - Szczęśliwi ubodzy w duchu, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

4. Szczęśliwi, którzy się smucą, albowiem będą pocieszeni.

5. Szczęśliwi łagodni, albowiem odziedziczą ziemię.

6. Szczęśliwi, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem będą nasyceni.

7. Szczęśliwi miłosierni, albowiem dostąpią miłosierdzia.

8. Szczęśliwi czystego serca, albowiem będą oglądali Boga.

9. Szczęśliwi, którzy doprowadzają do pokoju, albowiem nazwani będą synami Bożymi.

10. Szczęśliwi, którzy cierpią prześladowanie za sprawiedliwość, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

11. Szczęśliwi jesteście, jeśli z mojego powodu lżą was i prześladują, i kłamliwie przypisują wam wszelkie zło.

12. Cieszcie się i radujcie, bo czeka was sowita zapłata w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy żyli przed wami. (MT 5,1-12)

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).

2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,

- w terminie +-0,

- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,

- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.

email:
mirekc
-wirus
@o2.pl

strona:
retsat1.
com.pl/
wzorem
Jezus

klasa VI RELIGIA
(17-21 V 2021) PT

kat.DODATKOWE.

DATA.realizacji-20.05.2021

63. „SZCZĘŚLIWI, KTÓRZY SŁUCHAJĄ SŁOWA BOŻEGO”

„Kiedy kontemplujemy Boga, w naszym sercu rozbrzmiewa orędzie: «Na początku było Słowo» (J 1, 1). Dlatego gdy myślimy o człowieku, słusznie mówimy: «Na początku jest słuchanie Słowa». W ten sposób Stwórca i stworzenie stają naprzeciw siebie: Bóg przemawia - to jest ta niezwykła prawda naszej wiary! (Pwt 4,33). Człowiek jest powołany przede wszystkim do słuchania Boga oraz by w mocy Jego słowa słuchać także tego, co mówią inni, co mówi świat. Bóg przemawia, udziela się w swoim słowie, dla tego każdego dnia mówi: «Słuchaj, Izraelu! Szema Israel!» (Pwt 5, 1). «Słuchajcie dzisiaj mojego głosu» (Ps 95,7). Błogosławiony, kto słucha prawdy, bo kto słucha - przyjmuje, a kto przyjmuje - kocha. Błogosławiony, kto słucha słowa Bożego i zachowuje je, bo jego życie jest piękne, dobre i szczęśliwe, bo jest takie, jakiego Bóg pragnie dla człowieka.

«Błogosławieni jesteście - mówi Jezus - wy wszyscy ubodzy w duchu, cisi i miłosierni, którzy się smucicie, którzy pragniecie sprawiedliwości, którzy jesteście czystego serca, wprowadzacie pokój i cierpicie prześladowania! Błogosławieni jesteście»; te słowa Jezusa mogą się wydawać dziwne. Dziwne, bo Jezus chwali tych, których świat zwykle uważa za słabych. Jezus mówi: «Błogosławieni jesteście wy, którzy zdajecie się przegrywać, bo w rzeczywistości zwyciężacie: królestwo niebieskie należy- do was!» Te słowa, wypowiedziane przez Tego, który jest «cichy i pokornego serca» (por. Mt 11,29), są wyzwaniem, domagają się głębokiej i trwałej metanoi ducha, wielkiej przemiany serca.

Na pewno rozumiecie, dlaczego ta przemiana serca jest konieczna. Jesteście bowiem świadomi, że w waszym wnętrzu i wokół rozbrzmiewa inny głos, zaprzeczający tamtemu. Ten głos mówi: «Błogosławieni są pyszni i gwałtowni, dążący do sukcesu za wszelką cenę, pozbawieni skrupułów, bezlitośni, nieuczciwi, którzy wszczynają wojny, zamiast ustanawiać pokój, i prześladowają tych, którzy stają im na drodze». Ten głos wydaje się mieć rację w świecie, w którym gwałtowni zwyciężają, a nieuczciwi zdają się odnosić sukces. «Tak - mówi głos zła - to oni wygrywają. To oni są szczęśliwi!»

Za którym głosem postanowicie pójść w XXI wieku?

Zaufać Jezusowi znaczy uwierzyć w to, co On mówi, choćby wydawało się to dziwne, i odrzucić namowy zła, choćby wydawały się rozsądne i pociągające. Jezus zresztą nie tylko głosi błogosławieństwa. Jezus żyje nimi i jest Błogosławieństwem”.

ZADANE. - Jak słuchasz Boga? - Dlaczego warto słuchać Boga?

64. „SZCZĘŚLIWI UBODZY W DUCHU”

Można powiedzieć, że człowiek „ubogi w duchu” żyje w wymiarze daru. Z jednej strony ma świadomość, że wszystko, co posiada (talenty, zdolności, dobra materialne), zawdzięcza dobroci i hojności Boga.

Z drugiej natomiast jest otwarty na potrzeby innych, umie je dostrzec i chce się z ludźmi dzielić tym, co ma i choćby sam nie posiadał wiele.

Błogosławieństwem tym przejął się na serio św. brat Albert Chmielewski. Dostrzegł ubogich wokół siebie. Ale nie tylko dostrzegł- stał się jednym z nich, aby im pomóc, wydobyć ich z biedy materialnej i duchowej. Zrozumiał, że Bóg go do takiej właśnie służby powołuje.

Znasz zapewne tę jego piękną wypowiedź: „Powinno się być dobrym jak chleb. Powinno się być jak chleb, który dla wszystkich leży na stole i z którego każdy może kęs dla siebie ukroić i nakarmić się, jeśli jest głodny”.

Dlaczego Jezus ogłasza ubogich błogosławionymi? Dlaczego w królestwie Bożym położenie ubogich jest uprzywilejowane?

Jest na to jedna odpowiedź: ponieważ nasz Pan jest Bogiem tych ostatnich, synów niechcianych, ubogich; ponieważ Jezus, Syn Boga, stał się ubogi w najdosłowniejszym znaczeniu (2 Kor 8,9; Mk 14,7).

Ubodzy duchem - „anawim”, to ludzie przynięceni przez los, uciskani przez innych. Mimo to pozostają pokorni, cierpliwi i cisi w oczekiwaniu na Boga, ufając bez reszty Jego woli i Jego działaniu.

ZADANIE - zinterpretuj słowa:

„Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Tak, ubodzy są sakramentem Chrystusa, są ukrytym Chrystusem. Ale są również znakiem niesprawiedliwości panującej na świecie!

Jak konkretnie pragniesz zaangażować się w materialną lub duchową pomoc ubogim?

OCENY:

1. z każdego tematu jest ocena oraz ewentualne za odpowiedzi ustne (jeżeli się zobaczymy) plus prace dodatkowe (dla chętnych).
2. gdy wykonasz zadania w poniedziałek/wtorek - otrzymasz ocenę: +1,
- w terminie +-0,
- jeżeli wykonasz zadania bez względu na termin otrzymasz ocenę -1,
- inne formy oceny do uzgodnienia. POWODZENIA.